

Lieve gemeente,

Behalve dat het vandaag Kerst is en er een heleboel niet door kan gaan, zijn er ook dingen die wel doorgaan, zoals de Oudejaarsloten en de Postcode kanjers.

Ieder jaar hopen weer veel mensen bij de gelukkigen te horen en wat te winnen.

Statistisch is de kans dat je wint verwaarloosbaar, maar toch.

We blijven hopen.

De hoop op een beter bestaan spreekt ons allemaal aan.

En dat niet alleen tegenwoordig, het was vroeger ook al zo.

Over de hele wereld.

Het is daarom niet raar dat alle godsdiensten hier op inspelen.

Op die hoop op een beter bestaan.

Een bestaan waarin er geen dood en onrecht meer zal zijn.

Het zijn de geloofsverhalen die dit verlangen in ons aanwakkeren, zoals het Kerstverhaal dat ook doet.

Nu kunnen we ons afvragen of dit Kerstverhaal een waar gebeurd verhaal is.

Ofwel dat de geboorte van Jezus werkelijk heeft plaats gevonden zoals in dit verhaal beschreven.

Waarschijnlijk is dat niet zo.

Want het Kerstverhaal is bij uitstek een geloofsverhaal.

Een geloofsverhaal dat al eeuwenlang wordt doorverteld en waar toch ook een waarheid in schuilt.

Een waarheid die ons mensen ruimte kan geven, nl. de waarheid dat God te vinden is in een kwetsbaar mensenkind.

En dat wij nu op onze beurt de taak krijgen om ook mens te worden, dat is met Kerst onze belofte, maar ook onze opdracht en bestemming.

In het begin was het Woord.

We hebben het gelezen in het Evangelie van Johannes.

Zo verbindt dit Evangelie het verhaal van Jezus met de Joodse Schriften, en de traditie waaruit hij geboren is.

In het begin.

Het is een nieuwe Genesis.

God wordt mens.

God is in mensen en gebeurt door mensen.

Johannes spreekt hier over het Woord, de Logos.

De mensen voor wie hij zijn evangelie schreef en die dit horen, zullen de link leggen tussen woord, opdracht en bestemming.

Die betekenissen zitten allemaal in dat ene woord Logos.

Woord, opdracht en bestemming.

Uit onze daden zal blijken door welk woord we ons laten leiden.

Laten we ons bijvoorbeeld leiden door woorden als vriendschap en trouw?

Om onrecht uit de wereld weg te dragen?

Deze tekst roept ons op om mee te werken aan een sociaal rechtvaardige wereld.

Want deze tekst en deze oproep sluit ook aan bij het verlangen in ieder mens naar een betere toekomst.

Ons toevertrouwen aan het Woord betekent het oefenen in een positieve levenskunst.

Het betekent ruimte geven aan de hoop, zodat datgene gebeurt waar we alleen maar van kunnen dromen.

Namelijk kinderen van God te worden.

En dan Lukas, met een heel ander kerstevangelie.

“En het geschiedde in die dagen”.

Al eeuwenlang wordt het verhaal doorverteld.

Wereldwijd kennen mensen het verhaal dat het Kerstkind is geboren in een stal.

En dat komt omdat het een heel goed verhaal is.

Het gaat over een buitenechtelijke zwangerschap, over wantrouwen bij de vader, over nergens welkom zijn en over gedwongen worden in een stal te slapen.

En dan wordt daar notabene het kind geboren.

Het is volstrekt tegenstrijdig dat in zo'n wanhopige context een kind geboren wordt dat de wereldgeschiedenis voorgoed heeft veranderd. Tegenstrijdig en ook heel mooi.

Dat dit kind, dat God liet zien aan de mensen juist daar, op zo'n plek geboren wordt.

Een plek waar men hunkert naar een positieve verandering.

Een plek waar men hoopt op een beter leven.

Vandaag vertellen we elkaar dat verhaal opnieuw.

Dat we ons niet moeten laten overheersen door het duister.

Wij kunnen de wereld beter, mooier en lichter maken.

De hoop daarop kan en mag ons optillen boven onze dagelijkse beslommeringen uit.

Laten we deze hoop wakker maken in onszelf.

Want die hoop zit in ieder mens ingeschapen, in geprogrammeerd zeggen we tegenwoordig.

We mogen dat visioen van een sociaal rechtvaardige wereld koesteren.

Met genoeg brood en recht en liefde voor ieder mens.

En een dak boven het hoofd en alles wat een mens maar nodig heeft om te leven.

Vandaag met Kerst mogen we er van dromen.
Net zoals van vrede op aarde en dat alle mensen van goede wil zijn.
We mogen ons toevertrouwen aan dat Woord dat ons gegeven is.
En we mogen ons verheugen op een beter leven.
Op die manier oefenen we ons in een positieve levenskunst.
Het helpt ons om te zoeken naar die verlangens die ons mensen
gegeven zijn en die we in ons hart meedragen.
Het Woord is ons gegeven.
We mogen het aannemen en doorgeven.
Gewoon omdat we de hoop op een beter leven een kans willen geven.
We mogen het Verhaal vertellen want de wereld kan er niet zonder.
En ieder pasgeboren kind is behalve een mysterie ook een bewijs van
het wonder dat het leven steeds opnieuw begint.
Kris Gelaude heeft hier een gedicht over geschreven dat heet: Naar de
ander

*Mensen van goede wil
geloven ondanks de feiten
dat vrede kan in deze wereld
En dat menswording
geen zeldzaam mooi verhaal
van lang geleden is
maar iets dat kan gebeuren
nu
en elke dag opnieuw*

*En het gebeurt
Waar men het niet verwacht
Onhoorbaar als het licht
dat wolken openscheurt
Iemand doorbreekt
de enge kring van zijn bestaan
om bondgenoot te worden
Biedt onberekend woord en brood
Geeft onderdak en warmte
mededogen
of een handvol hoop*

*Mensen van goede wil
volgen de ster die naar de ander leidt
En met de ogen van hun ziel
zullen zij overal het kind herkennen.
amen*